

PATAKI FERENC:
Petőfi-ikon, 2016,
akril, préselt fa, 60x60 cm

A szarvasi gyökerekkel bíró *Lestyán-Goda János* szobrász új szintet hozott a Mezőberényi Művésztelep életébe. Esetében a gyermekkori vízközelség, a hal és a háló örök témát adtak: a hal az életformát, a háló pedig a létre utaló szimbolikát. Portréi ugyancsak erős stílusérzékről vallanak. És hogy milyen stílusról? A művésztelep alkotói esetében a gondolat a közös, a szemlélet, mely aztán sokféle formában ölthet testet, és ha megneveznénk őket, talán pont a különbözőségüket erősítenénk fel. A szellemi rokonság jól érezhetően átlengi a csapatot. Nem véletlenül használom a csapat szót, hiszen az együtt töltött napokban nemcsak egy művésztelep működött, hanem teammunka folyt, teret adva mindenkinek, hogy önmagát adhassa, ugyanakkor egy kimondatlan célért munkálkodjon, lépésről lépésre.

BUKTA IMRE

Tizenhat éve működik Mezőszemerén *Nyílt Tér* néven művésztelep. Az intermédiá szemléletű közös alkotómunkára érkező képzőművészeket évről évre megérinti az 1200 lelkes falu „lüktető” élete, a sokszínűség, ami első pillanatra nem is tűnik fel igazán, ám idővel minden

TASNÁDI JÓZSEF:
Tyúk-kerítés, 2016,
vegyes technika, 150x230x5 cm

Nyílt Tér

Művésztelep Mezőszemerén

alkotó megtalálja, felfedezi a számára megfelelő motívumot. Fontos megjegyezni, hogy a művésztelep a falu közepén helyezkedik el, a templom és a polgármesteri hivatal mellett, ám a hatalmas területen fekvő, falusias hangulatú épületek tövében ideális körülmények várják az alkotókat. Példaként említhetnénk a hálósobáknak átalakított

régi tehénistállót vagy a műteremként is használt csúrt, amiben esténként olyan bemutatkozó prezentációkat tartanak, melyek a falusiak számára is nyitottak, és egyre népszerűbbek. A szervezők (*Kónya Réka, Szirtes János, Bukta Imre*) az idei alkotótábor résztvevőit is úgy válogatták össze, hogy a klasszikus festésen túl jelen legyen például az installáció, a videó és a konceptuális fotóhasználat is. Szempont még, hogy pályakezdő képzőművész és a határon túli magyar alkotó is lehetőséget kapjon a részvétellel. Így esett idén a választás *Molnár Judit Lillára* és a Székelyudvarhelyen élő *Lakatos Gabriellára*.

Tasnádi József képzőművész a tőle „megszokott” alkotói színvonalon készített el egy olyan projektművet, amelynek az alkotási folyamatába, sajátos művészeti közmunkaprogramként is értelmezhetően, még négy részt vevő művészt vont be.

Szirtes János tovább gyarapította immár több százra tehető filmtevéseit, melyek elkészítésében szakmai partnere *Molnár Ágnes Éva*. Ezek a minimalista videómunkák olyan finom megfigyelések eredményein alapuló benső kivetülések, amelyek a legtöbb esetben ember-ember, ember-állat, ember-természet, valamint adott esetben ember-gép viszonyrendszerén nyugszanak.

Fotó: Molnár Ágnes Éva

Lakatos Gabriella felhasználta a szomszéd telken fekvő (immár a budapesti Godot Galéria tulajdonában lévő) ódon istálló rejtette lehetőségeket, és olyan helyspecifikus installációt alkotott, amiben a látszólagos mozdulatlanságba dermedt idő végzi el az utómunkát, jelesül az istállóban bennrekedt pókok szövik át hálójukkal és alkotnak majd egységes egészet a művész által „félíg” elkészített művel.

Pecsics Mária művészete a tájfotósorozatai után új szakaszba érkezett: fájdalmasan szép, lírai megfogalmazásban tesz fel legfrissebb alkotásaiban olyan kérdéseket a nézőnek, mint lelkiismeret, szégyenérzet (gyalázat), tehetetlenség és az áldozattal járó „véltlen” erőszak. Pecsics arra világít rá, hogy a korábbi fotói, a hullámzó, ringó tájak mennyire ártatlan és sérülékeny élőlényeket rejtnek egészen addig, amíg maga az ember szó szerint bele nem gázol abba.

Kiss Péter képzőművész, egy pécsi művésztelepi bemelegítés után, szemmel láthatóan belejött az alkotás folyamatába, reggeltől késő estig lázas játékosságban, ám tudományos igényességgel gyártotta apró, pihekönnyű repülőit, amelyek aztán az égben lebegve, látványukban vetekedtek a falu feletti légi-folyosó valódi utasszállító repülőgépeivel.

Folytathatnánk a felsorolást, de ennyi fér a betervezett karakterszámba. A mezőszemerei Nyílt Tér alkotótelep mindig jó hangulatban és tartalmas munkálkodással telik. A tizenhatodik mezőszemerei művésztelep résztvevői ábécé sorrendben: Bukta Imre, Csató Máté, Kiss Péter, Lakatos Gabriella, Molnár Judit Lilla, Pecsics Mária, Szirtes János, Tasnádi József, Tóth Eszter, W. Horváth Tibor. Köszönet egyetlen támogatóknak, az NKA Képzőművészeti Kollégiumának, ahová eddig mindig sikerrel pályáztunk!

fotó: Kiss Péter

fotó: Bukta Imre

fotó: Molnár Agnes Eva

PECSICS MÁRIA:
Object in mirror are closer than they appear, 2016, kollódiumos nedves eljárás visszapillantó tükrön

KISS PÉTER:
Átütő, 2016, installáció

LAKATOS GABRIELLA:
Isten hozott kedves vendég, 2016, tereminstalláció

SZIRTES JÁNOS:
PRO, videóperformansz